

Ord om Jerusalem

SKR 14,12 Dette er den plage som Herren vil la ramme alle folk som går til strid mot Jerusalem: Kjøttet skal råtne på dem mens de ennå står på føttene. Øynene skal råtne i sine huler, og tungen råtne i munnen på dem.

SKR 14,13 Den dagen skal det skje at Herren lar det komme en stor forvirring over dem, så de farer på hverandre og løfter hånd mot hverandre.

SKR 14,14 Ja, Juda skal stride mot Jerusalem. Og rikdommen fra alle folkeslagene rundt omkring skal bli samlet inn, gull og sølv og klær i store mengder.

SKR 14,15 En slik plage skal også ramme hestene, muldyrene, kamelene, eslene og alle andre dyr som er i leirene deres.

SKR 14,16 Alle som blir igjen av alle de folkeslag som drar imot Jerusalem, skal år etter år dra opp for å bøye seg og tilbe Kongen, Herren, Allhærs Gud, og for å feire løvhyttefesten.

SKR 14,17 Men om noen av jordens ætter ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe Kongen, Herren, Allhærs Gud, skal det ikke falle regn over dem.

SKR 14,18 Og om egypternes ætt ikke drar opp og ikke kommer, da skal det heller ikke komme regn over dem, men derimot den plagen Herren lar ramme de folkeslag som ikke drar opp for å feire løvhyttefesten.

SKR 14,19 Dette skal være straffen for egypterne og alle de folkeslagene som ikke drar opp for å feire løvhyttefesten.

SKR 14,20 Den dagen skal det stå "Helliget Herren" på hestenes bjeller; og grytene i Herrens hus skal være som offerskålene foran alteret.

SKR 14,21 Hver eneste gryte i Jerusalem og Juda skal være helliget Herren, Allhærs Gud, og alle som ofrer, skal komme og ta av dem og koke i dem. Den dagen skal det ikke lenger være noen som driver handel i huset til Herren, Allhærs Gud.

1KG 11,36 Men én stamme vil jeg gi til hans sønn, for at min tjener David alltid skal ha en lampe som lyser for mitt åsyn i Jerusalem, den byen jeg har utvalgt til bolig for mitt navn.

ESK 5,5 Så sier Herren Gud: Denne byen, Jerusalem, har jeg satt midt iblant folkeslagene og lagt landene omkring den.

Rettferdigheten ved tro Rom. 4,1-16

RMR 4,1 Hva skal vi da si om Abraham, vår stamfar? Hva oppnådde han?

RMR 4,5 Annerledes er det med den som ikke har gjerninger, men som tror på ham som erklærer den ugudelige rettferdig. Han får rettferdigheten tilregnet fordi han tror.

RMR 4,7 Salige er de som har fått sine overtredelser tilgitt og sine synder skjult.

RMR 5,8 Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss da vi ennå var syndere.

En spire skal vokse frem i Jerusalem

SKR 3,8 Hør nå, Josva, øversteprest! Du og dine embetsbrødre, som sitter foran deg, dere er varselmenn. For se, jeg lar min tjener Spire komme.

SKR 3,9 Ja, på den stein jeg har lagt foran Josva, på denne ene stein med sju øyne risser jeg den innskrift som skal stå, lyder ordet fra Herren, Allhærs Gud. På en eneste dag vil jeg ta bort den skyld som hviler på dette landet.

Herren vender tilbake til Sion

SKR 8,3 Så sier Herren: Jeg vender tilbake til Sion, og midt i Jerusalem vil jeg bo. Jerusalem skal kalles Troskapsbyen, og berget til Herren, Allhærs Gud, skal kalles Det hellige fjell.

SKR 8,23 Så sier Herren, Allhærs Gud: I de dager skal ti menn av alle tungemål og folk gripe fatt i kappefliken til én jødisk mann og si: "La oss få gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere."

Herren selv skal lete opp sauene sine og vokte dem

ESK 34,7 Derfor, hyrder, hør Herrens ord!

ESK 34,8 Så sant jeg lever, sier Herren Gud, sauene mine er sannelig røvet og er blitt til føde for alle slags villdyr, fordi de ikke hadde noen hyrde. Hyrdene mine spurte ikke etter sauene. De sørget for seg selv istedenfor å gjete sauene mine.

ESK 34,9 Derfor, hyrder, hør Herrens ord!

ESK 34,10 Så sier Herren Gud: Jeg kommer over hyrdene og krever dem til regnskap for sauene mine. Jeg avsetter dem som hyrder. De skal ikke lenger sørge for seg selv. Jeg vil berge sauene ut av gapet på dem; de skal ikke ha dem til føde.

ESK 34,11 Så sier Herren Gud: Selv vil jeg lete etter sauene mine og ha tilsyn med dem.

ESK 34,12 Likesom en gjeter er hos flokken sin og tar seg av sauene den dagen de blir spredt, slik vil jeg ta meg av sauene mine og berge dem hjem igjen fra alle stedene de kom til den mørke og skytunge dagen da de ble spredt.

ESK 34,13 Jeg vil hente dem fra folkene, samle dem fra landene og føre dem til deres eget land. Så skal jeg vokte dem på Israels fjell, i dalene og overalt hvor de ellers bor i landet.

ESK 34,14 På gode beitemarker vil jeg gjete dem; på Israels høye fjell skal de ha sin havnegang. Der oppe på Israels fjell skal de roe seg på grønne voller og gå på fete beiter.

ESK 34,15 Selv vil jeg gjete sauene mine og la dem få roe seg, sier Herren Gud.

ESK 34,16 De bortkomne vil jeg lete etter, og de som er drevet fra hverandre, vil jeg føre tilbake. De som er skadet, vil jeg forbinde, og de syke vil jeg styrke. De fete og sterke vil jeg vokte og gjete på rett vis.

ESK 34,23 Jeg vil sette én hyrde over dem, min tjener David, som skal gjete dem. Han skal gjete dem og være deres hyrde.

ESK 34,24 Jeg, Herren, vil være deres Gud, og min tjener David skal være fyrste blant dem. Jeg, Herren, har talt.

Herren skal hente dem hjem

ESK 36,1 Du menneske, tal profetord mot Israels fjell og si: Hør Herrens ord, dere fjell i Israel!

ESK 36,2 Så sier Herren Gud: Fienden har ropt hånsord mot dere og sagt: "De gamle haugene er blitt vår eiendom!"

ESK 36,3 Derfor skal du tale profetisk: Så sier Herren Gud: Fordi de ødela og satte feller for dere på alle kanter, så dere er blitt en eiendom for andre folkeslag, ja, fordi dere er kommet på folkemunne og har fått dårlig ord på dere blant folkene,

ESK 36,4 derfor, dere fjell i Israel, hør Herrens ord! Så sier Herren Gud til fjellene og haugene, til bekkefarene og dalene, til de øde ruiner og forlatte byer, som er blitt røvet og spottet av de andre folkene rundt omkring,

ESK 36,5 ja, så sier Herren Gud: Sannelig, jeg taler i min brennende, glødende iver mot de andre folkeslagene og mot alle edomittene. Med inderlig skadefryd og dyp forakt gjorde de mitt land til sin eiendom, for å drive ut folket og plyndre det.

ESK 36,6 Derfor skal du tale profetisk om Israels jord og si til fjellene og haugene, til bekkefarene og dalene: Så sier Herren Gud: Se, jeg taler i min brennende iver og harme, fordi dere må tåle andre folks spott.

ESK 36,7 Derfor sier Herren Gud: Jeg løfter min hånd og lover at de folkene som bor omkring dere, skal bære sin vanære.

ESK 36,8 Men dere, fjell i Israel, skal få grener og bære frukt for Israel, mitt folk. For de kommer snart!

ESK 36,9 Se, jeg kommer til dere og vender meg til dere; nå skal dere bli dyrket og tilsådd.

ESK 36,10 Jeg lar det bli folksomt på dere når hele Israels-ætten kommer. Det skal bo folk i byene, og det som ligger i ruiner, skal bygges opp igjen.

ESK 36,11 Jeg lar både folk og fe øke hos dere. De skal bli fruktbare og formere seg. Jeg lar det bo folk hos dere som i gamle dager, og jeg gjør vel mot dere, mer enn i den første tid. Da skal dere sanne at jeg er Herren.

ESK 36,12 Jeg lar mennesker, mitt folk Israel, ferdes over dere. De skal innta deg, land, så du blir deres eiendom. Og du skal aldri mer gjøre dem barnløse.

Joel 3,25 Men i Juda skal det alltid bo folk, og i Jerusalem skal slekt følge slekt. Jeg vil hevne dem som er drept, og ikke spare dem som er skyldige.

Herren bor på Sion!

Amos 9: Den dagen reiser jeg opp igjen Davids falne hytte

Og Gud avslutter med å rope ut v.15: Jeg planter dem atter i egen jord, de skal ikke mer rykkes opp av **sitt land, som jeg har gitt dem! Sier Herren din Gud**